

политически напредъкъ на нашата страна, преди да сме създали, или най-малко преди да сме гарантирали неспирния подемъ на народната просвѣта.

Отъ всички интелигентни срѣди днесъ се усъща наново нуждата отъ разширяването и задълбочаването на една културно-просвѣтна дейностъ всрѣдъ низинитѣ на нашия беденъ и невежественъ народъ. Новото списание идва тъкмо навреме. То е пригодено по материалъ и за най-закъснѣлата въ просвѣтно отношение читаща публика. То е достъжно по цена: това е, може би, най-евтината книга у насъ.

Препоръчваме горещо новото списание и му пожелаваме да постигне скромната, но важна цель, която си поставя.

в. „Народъ“.

Въ дни на духовенъ разплохъ, който преживяватъ народъ и интелигенция, появяването на списания като „Народна цѣлина“ е истинска утеха. Подборът на материала показва сериозното отнасяне на редактора къмъ задачата, съ която се е нагърбилъ, и познаване на услоенята, при които „Народна цѣлина“ се появява на бѣль свѣтъ. Сближенето между народъ и интелигенция, работа всрѣдъ народните маси, просвѣтителна дейностъ въ най-широкъ смисълъ — это задачитѣ на „Народна цѣлина“.

в. „Напредъ“.

Ново списание — непретенциозно, но сериозно, съ прекрасна замисълъ и добро изпълнение. На нашитѣ широки народни слоеве е нужна култура. Тѣ засега сѫ още наистина цѣлина. Трѣбва да се работи надъ тая цѣлина дълго, за да се обрѣне въ градина.

Сп. „Народна цѣлина“ иска да даде своята данъ въ това отношение. То е подзело работата си добре. То ще има сигуренъ успѣхъ, толкова повече, че е много евтино.

в. „Прѣпорецъ“.

Това се писа въ печата, въ сѫщия духъ получихъ и грамада частни писма отъ познати и непознати. Особено ценни за менъ сѫ лисмата на последнитѣ, защото тѣ сѫ лишени отъ всѣкакви лични чувства.

Трѣбваше да почна „Н. цѣлина“, за да затвѣрдя разколебаната си вѣра, за да озонирамъ покрусената си душа. Ние сме боленъ, но не сме изгубенъ народъ. Въ низинитѣ има животъ, и тоя животъ не е още отровенъ. Въ интелигенцията има импульсъ за творческа просвѣтна работа, и той не е за пренебрегване. Време е да съгласуваме общитѣ усилия за една подземна, къртовска работа. Работа на безименни герои безъ капитани. Работа на себеприятие и безкористно родолюбие. Работа, която обаче не ще мине безъ жертви.

Презъ изтеклото полугодие списанието не намѣри онова по-всемѣстно широко разпространение, което печатъ и доброжелатели на народната просвѣта му пожелаха. То се прѣсна на гнѣзда, въ нѣкои отъ които въ невѣроятни размѣри. И това бѣше най-утешителното. Мъжно се разработва цѣлина. Много по-мъжечно, отколкото си мислѣхъ, макаръ и да претендирахъ да познавамъ добре условията.

Ако добритѣ отзиви отвредъ бѣха една голѣма морална награда за мене, тѣ не можеха и не биваше да ме приспятъ. Азъ работѣхъ съ увлѣченіе и не преставахъ да чувствувамъ неджзитѣ и праздиннитѣ въ списанието. Обаче не можахъ повече да направя.